

ע"פ 46375/10/14 - ליבס אור קלס נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

ע"פ 46375-10-14 קלס נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני: 32523/2012

בפני כב' הנשיאה דבורה ברלינר, אב"ד
כב' השופט ג'ורג' קרא, ס"נ
כב' השופטת אסתר נחליאלי-חיאט
המערער: ליבס אור קלס
נגד
המשיבה: מדינת ישראל

פסק דין

1. בין המערער למתלונן קיים סכסוך שכנים לאורך תקופה ארוכה. כתב האישום מתעד את התנהגותה של המערער כחלק מאותו סכסוך שכנים. על-פי העובדות בהן הודתה, בתאריך 20.1.12 התלוננה בפני המתלונן כי חיבל לה בחשמל, סמוך לאחר מכן נטלה סכין מטבח וחוררה באמצעותו את גג הפרגולה בבנין ואת בד היוטה שלאורכו. אם לא די בכך, שפכה צבעי גועש על דלתו של המתלונן, על הגדר ועל האופנוע של בנו של המתלונן. בבית משפט קמא הגיעו הצדדים לכלל הסדר טיעון חלקי שמכוחו תוקן כתב האישום. העובדות שפורטו לעיל משקפות את כתב האישום המתוקן.

2. בעקבות ההודיה הופנתה המערער לקבלת תסקיר של שירות המבחן, ובמקביל לקבלת חו"ד של הממונה על עבודות השירות שאישר את כשירותה לביצוע עבודות השירות. בית משפט קמא (כב' השופט י' פרדלסקי) התייחס לנסיבות העבירה וקבע, כי מתחם הענישה בתיק זה נע בין מספר חודשי מאסר בפועל בעבודות שירות ועד 8 חודשים, שיקלל את נסיבותיה האישיות של המערער, שמפאת צנעת הפרט לא נרחיב בפירוט, ובשורה התחתונה קבע כי יש להרשיע את המערער וזאת חרף המלצת שירות המבחן שהמליץ להימנע מהרשעתה. עוד קבעה כב' השופטת קמא, כי בהינתן מכלול הנסיבות העונש הראוי יעמוד על שני חודשי עבודות שירות. נבהיר כי המדינה עתרה לעבודות שירות לתקופה ארוכה יותר.

על פסק דינו של בית משפט קמא הערעור בפנינו.

3. שני אדנים לערעור:

האחד, עתירתה של המערער לבטל את הרשעתה, תוך אימוץ המלצת שירות המבחן.

עמוד 1

השני ולחילופין, עותר הסנגור לבטל את עבודות השירות באופן שיאפשר למערערת להמשיך במקום עבודתה הנוכחי.

לענין ביטול ההרשעה, לטענת הסנגור, שגה בית משפט קמא כאשר סבר כי המקרה הנוכחי נופל ל"משפחת" העבירות המכונה בפסיקה "תת תרבות הסכין". אין המדובר במי שהחזיק סכין ברכב לצורך איום או אפילו לצורך הגנה עצמית. המערערת נטלה את הסכין לצורך מוגדר וצורך מוגדר זה בא לידי ביטוי במעשיה, קרי: חיתוך היוטה וחירור גג הפרגולה כאמור בכתב האישום. לא לכך התכוונה הפסיקה כשדיברה על תת תרבות הסכין.

הנימוק השני עליו משתית הסנגור את עתירתו לביטול ההרשעה עניינו כלל נסיבותיה של המערערת. המערערת היא אם חד הורית ולה נסיבות קשות. היא השתקמה. היא מצאה מקום עבודה לאחר שתקופה ארוכה ביותר לא עבדה. הרשעתה עשויה להביא לכך שמקום עבודתה יישלל ממנה ולכך אין מקום.

באשר לעתירה החילופית, דהיינו לביטול עבודות השירות (תוך השארת ההרשעה בעינה) הותרו בעינו של המאסר בעבודות שירות יביא בעליל להפסקת עבודתה של המערערת. המערערת לא תוכל להמשיך במקום עבודתה אם תיאלץ ליטול פסק זמן לצורך ריצוי עבודות השירות. זו פגיעה בלתי מידתית. את עתירתו על שני חלקיה תמך הסנגור בפסיקה כאשר הפסיקה רובה ככולה עוסקת בביטול הרשעה או בהימנעות מהרשעה מלכתחילה בנסיבות שונות.

4. התביעה טוענת כי אין מקום להתערב בהחלטתה של כב' השופטת קמא, הן לענין ההרשעה והן לענין הענישה הקונקרטית.

באשר להרשעה, תהא ההגדרה אשר תהא, התביעה טוענת כי עדיין מדובר בסכין שעל כן צדקה כב' השופטת קמא כאשר התייחסה להחזקת הסכין ולשימוש בו כנסיבה לחומרה שמונעת את האפשרות להסתפק במקרה זה בסיום ההליך באי הרשעה.

באשר לענישה, לטענת התביעה, בית משפט שיקלל נכונה את הנסיבות האישיות. כפי שצוין לעיל, התביעה עתרה ל- 6 חודשי מאסר בעבודות שירות ובית משפט לא קיבל את מלוא העתירה וכימת את הענישה לכלל תקופה שתהלוך הן את האינטרס הציבורי, והן את האינטרס של המערערת.

5. שקלנו את טיעוני הצדדים ודעתנו היא, כי יש מקום להיעתר לבקשתו החילופית של הסנגור, דהיינו לביטול עבודות השירות, אולם להותיר את ההרשעה בעינה.

נתחיל מנושא ההרשעה, הדברים נאמרו פעמים רבות כל-כך עד שנלאינו מהשמעתם. עדיין, אין כנראה מנוס מהזכרת מושכלת היסוד ולפיה, עבירה שבוצעה הרשעה בצידה, כך בדרך כלל ומעטים המקרים שבית משפט יסטה ממושכלת יסוד זו.

6. לענייננו, לא מצאנו כי זהו המקרה החריג. אנו מוכנים להסכים עם הסנגור כי השימוש בסכין אינו מקרה "קלאסי" של תת תרבות הסכין כפי שתובטח זו נתפשת בפסיקה. אין מדובר באיום בסכין. השימוש הקונקרטי שעשתה המערערת בסכין בא לידי ביטוי בכתב האישום, היא השתמשה בו לצורכי

גרימת נזק לרכוש, בהבדל מאיום על חייו של אדם או פגיעה בגופו.

עדיין סכין היא סכין, היא סכין. הסכנה גלומה בעצם החזקת הסכין ומכל מקום, גם השימוש שעשתה המערערת איננו מצביע דווקא על נסיבות לקולא. המערערת ביודעין ובמכוון גרמה נזק לרכושו של המתלונן בכך שחוררה את גג הפרגולה ואת בד היוטה שלאורכו. אנו רואים לציין בהקשר זה כי המערערת גילתה "יצירתיות" רבה גם ביתר פרטי הנזק שבהם הודתה, קרי: שפיכת צבעי גועש על דלת הדירה, על הגדר בחצר ועל האופנוע של בנו של המתלונן. מדובר בנזק לא מבוטל ומן הראוי על כן שהאמירה הנורמטיבית הגלומה בעצם ההרשעה תישאר בעינה.

לפיכך, כאמור, איננו מתערבים בהחלטתה של כב' השופטת קמא בנושא זה וההרשעה תיוותר על כנה.

7. באשר לענישה - בית משפט קמא קבע מתחם ענישה לשתי העבירות גם יחד שנע בין מספר חודשים ועד 8 חודשי מאסר. המתחם הוא מתחם ראוי וגם בו איננו רואים להתערב. יחד עם זאת, אנו רואים במקרה זה לבטל את עבודות השירות תוך שאנו קובעים, כי מתסקיר שירות המבחן ומכלל הנסיבות שהובאו לעיונו עולה תהליך מובהק של שיקום. לענין זה אנו נותנים משקל לשני נתונים מרכזיים: האחד, היחסים בין המתלונן לבין המערערת שוקמו, כך עולה מתסקיר שירות המבחן. אנו מבינים כי הבן שהיה צד לסכסוך איננו גר במקום. מכל מקום, מהתסקיר עולה כי המערערת מקיימת עם המתלונן: "קשרי שכנות טובים ותקינים ועם הבן איננה מקיימת אינטראקציה כלל" ובכך אנו רואים אלמנט של שיקול בנסיבות התיק הקונקרטי.

הרכיב השני שלו אנו מייחסים משקל עניינו העובדה שהמערערת, לאחר תקופה ארוכה ביותר, מצאה מקום עבודה והשתלבה בו. מקום העבודה, כך אנו מבינים, עונה לציפיותיה והיא עושה בו חייל ובנסיבות הכוללות של תיק זה, לרבות מצבה המשפחתי של המערערת, אנו סבורים כי יש לאפשר לה להמשיך במסלול שעליו עלתה, דהיינו להמשיך במקום עבודתה. ריצוי עבודות השירות ללא ספק ימנע ממנה מלהמשיך בעבודתה הנוכחית ומכך אנו רוצים להימנע.

התוצאה היא כי אנו מבטלים את עבודות השירות, ההרשעה תישאר בעינה וכך גם יתר רכיבי הענישה.

ניתן והודע היום י"ח אדר תשע"ה, 09/03/2015 במעמד הנוכחים.

אסתר נחליאלי-חיאט,
שופטת

ג'ורג' קרא, ס"נ

דבורה ברלינר, נשיאה
אב"ד

